

Mark 6

ASVh with Comments

Summary. The overall theme of Chapter 6 is that the Lord Jesus has authority over life and nature. In this chapter, the Lord Jesus interacts with many people and with His disciples. We can summarize the events presented in Chapter 6 by grouping them into four categories. 1) Showing what the Lord has done: the Lord Jesus goes to Nazareth, and He encounters rejection from the people of His own town; the Lord Jesus sends the twelve apostles in groups of two to minister in the villages ahead of His traveling schedule; the Lord Jesus teaches the multitudes and heals them and feeds them showing mercy and showing that He has authority over life on earth; the Lord Jesus walks on water to teach the disciples about His authority over nature.

บทสรุป อย่างทั่วไปคำสอนในบทที่ 6 นั้นคือพระเยซูเจ้ามีสิทธิอำนาจเหนือชีวิตและธรรมชาติ ในบทนี้ พระเยซูเจ้าได้เกี่ยวข้องกับคนหลายคนและกับเหล่าสาวกของพระองค์ เราสามารถสรุปได้ว่าเหตุการณ์ที่เสนอในบทที่ 6 นี้โดยแบ่งเป็นกลุ่มมีสี่ประเภท 1) แสดงสิ่งที่พระเจ้าได้ทำ พระเยซูเจ้าไปนาซาเร็ท และพระองค์เผชิญกับการต่อต้านของผู้คนจากเมืองของพระองค์ พระเยซูเจ้าส่งสาวกสิบสองคนไปเป็นกลุ่มๆ สองคนเพื่อสอนในหมู่บ้านต่างๆ ข้างหน้าแผนการเดินทางของพระองค์ พระเยซูเจ้าสอนฝูงชนและรักษาพวกเขาและให้อาหารพวกเขาแสดงพระเมตตาและได้แสดงให้เห็นว่าพระองค์นั้นมีอำนาจเหนือชีวิตบนโลก พระเยซูเจ้าเดินบนน้ำเพื่อสอนเหล่าสาวกถึงอำนาจของพระองค์เหนือธรรมชาติ

2) Showing situations the disciples have encountered: to be humble to all, don't lift themselves above anyone; they witness the feeding of the multitudes; they go by boat ahead of the Lord Jesus and are caught in a sea storm. 3) Showing the relationship between the disciples and the Lord: the disciples learn to listen and obey (they go to minister as being sent out; they return and report to the Lord about their ministry; they go to the solitary place to rest; they feed the multitudes; they go on the boat to the other side); the disciples learn that the Lord Jesus has power and authority (the Lord Jesus multiplies five loaves of bread and two fishes to feed immense multitudes; the Lord Jesus calms the storm). 4) John touched many hearts at that time because of the way he lived and the message that he proclaimed: John has prepared the human heart to accept the Lord Jesus; he always talked about the One who is to come.

2) ได้แสดงให้เห็นว่าเหล่าสาวกจะเผชิญกับสิ่งใด เพื่อถ่อมตนลงต่อทุกคน อย่ายกตัวพวกเขาเหนือผู้ใด พวกเขาเป็นพยานถึงการให้อาหารแก่คนจำนวนมาก พวกเขาไปทางเรือก่อนหน้าพระเยซูเจ้าและเผชิญหน้ากับพายุทะเล 3) แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเหล่าสาวกและพระเจ้า เหล่าสาวกเรียนเชื่อฟังและทำตาม (พวกเขาออกไปสอนเมื่อถูกส่งออกไป พวกเขากลับมาและรายงานต่อพระเจ้าเกี่ยวกับการงานที่พวกเขาได้ทำ พวกเขาไปยังที่เปลี่ยวเพื่อพัก พวกเขาให้อาหารแก่ฝูงชน พวกเขาลงเรือเพื่อข้ามไปยังอีกฟากหนึ่ง) เหล่าสาวกได้เรียนนั้นว่าพระเยซูเจ้ามีอำนาจและสิทธิ (พระเยซูเจ้าทำเพิ่มจากขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัวเพื่อให้อาหารแก่คนจำนวนมาก พระเยซูเจ้าทำให้พายุสงบ) 4) ยอห์นได้สัมผัสหลายใจในเวลานั้นเพราะวิธีที่ท่านได้เป็นอยู่และข่าวที่ท่านได้ประกาศ ยอห์นได้เตรียมใจคนให้ยอมรับพระเยซูเจ้า ท่านตลอดเวลาพูดถึงพระองค์ท่านผู้ที่จะมา

6 ¹ And **He** went out from there and came into **His** hometown; and **His** disciples followed **Him**.

¹ และ **พระองค์** ได้ออกไปจากที่นั่นและ **พระองค์** ได้มายังเมืองของ **พระองค์** และเหล่าสาวกของ **พระองค์** ได้ติดตาม **พระองค์**

² And the **Sabbath** having come, **He** began to teach in the synagogue; and many hearing were astonished, saying, **From where has this Man** these things? And, What is the wisdom having been given to **Him**? **How** are such miracles done by **His** hands?

² และเมื่อวันสะบาโตมาถึง **พระองค์** ได้เริ่มสอนในธรรมศาลา และคนจำนวนมากที่ได้ฟัง พูดว่า **ชาย** คนนี้ได้สิ่งเหล่านี้มาจากที่ใด? และสติปัญญาใดที่ได้ให้แก่ **ชาย** ผู้นี้? อย่างไรก็ตามอันยิ่งใหญ่ทำได้โดยมือของ **ชาย** ผู้นี้?

³ Is not this the carpenter, the **Son** of Mary, and brother of James, and Joseph, and Judas, and Simon? And are not **His** sisters here with us? And they **took offense at Him**.

³ นี่ไม่ใช่ช่างไม้หรือ **บุตรชาย** ของนางมารีย์ อลละเป็นพี่ชายของเจมส์ และโจเซฟ และจูดาส และไซมอน? และมีพี่น้องสาวของ **พระองค์** อยู่กับเราที่นี่กับเราหรือ? และพวกเขาได้รู้สึกหมองใจใน **พระองค์**

Comments Mark 6:3. This verse shows that the Lord Jesus was a carpenter because Joseph was a carpenter (See Matthew 13:55), and that was why He got the same trade as His earthly caretaker. The Lord Jesus worked as a carpenter with Joseph before He started His ministry on earth, and people in His hometown knew Him as a carpenter. The Lord Jesus worked with His hands, and this is an example for all humans. If the Lord has worked with His hands, why do some humans try to find a way not to work? However, see the example: the Son of God was a carpenter by trade during His earthly life. (See Comments Matthew 13:54-56 and Ecclesiastes 9:10).

ความเห็น 6:3 ในข้อนี้ได้แสดงว่าพระเยซูเจ้าได้เป็นช่างไม้เพราะโยเซฟเป็นช่างไม้ (มองมัทธิว 13:55) และนั่นคือทำไมพระองค์ได้อาชีพเดียวกันกับผู้ดูแลในโลกของพระองค์เป็น พระเยซูทำงานเป็นช่างไม้กับโยเซฟก่อนที่พระองค์จะเริ่มงานสอนของพระองค์บนโลก และคนในเมืองของพระองค์รู้จักพระองค์ว่าเป็นช่างไม้ พระเยซูเจ้าได้ทำงานเป็นช่างไม้กับโยเซฟก่อนที่พระองค์ได้เริ่มงานของพระองค์ และคนในเมืองของพระองค์ได้รู้จักพระองค์ว่าเป็นช่างไม้ พระเยซูเจ้าได้ทำงานด้วยมือของพระองค์ และนี่คือตัวอย่างสำหรับมนุษย์ทั้งหมด ถ้าพระเจ้าได้ทำงานด้วยมือของพระองค์ ทำไมมนุษย์บางคนจึงพยายามหาทางที่จะไม่ทำงาน? อย่างไรก็ตาม ดูตัวอย่าง พระบุตรของพระเจ้าได้เป็นช่างไม้โดยการค้าขายในช่วงชีวิตบนโลกของพระองค์(มองความเห็นใน มัทธิว 13:54-56 และปัญญาจารย์ 9:10)

⁴ And **Jesus** said to them, A prophet is not without honor, **except** in his hometown, and among his relatives, and in his house.

⁴ และ **พระเยซู** ได้พูดกับพวกเขาว่า ศาสดาพยากรณ์ไม่ได้รับเกียรติ ยกเว้นในเมืองของท่าน และในหมู่บ้านของท่าน และในบ้านของท่านเอง

⁵ And **He** was not able to do any mighty work there, **except** that **He** laid **His** hands on a few sick and healed them.

⁵ และ **พระองค์** ไม่สามารถทำงานใหญ่ในที่นั้น ยกเว้นนั้นว่า **พระองค์** ได้วางมือของ **พระองค์** บนคนป่วยบางคน และได้รักษาพวกเขา

⁶ And **He** marveled because of their unbelief. And **He** went around the villages teaching.

⁶ และ **พระองค์** ได้แปลกใจเพราะความไม่เชื่อของพวกเขา และ **พระองค์** ออกไปรอบๆหมู่บ้านสั่งสอน

Comments Mark 6:1-6. See also Comments Matthew 13:54-58.

Matthew 13:54-58 and Mark 6:1-6 present the same events happening at the same time, but Luke 4:16-30 presents different time events. As it is clearly written, in His own town, the Lord Jesus has been rejected many times. They did not look to Him but to His earthly family. By human eyes, the Lord Jesus walked in a parallel with His early family; human eyes did not see the mighty works the Lord Jesus did without their own criticism. They could not accept a common man doing mighty works as they saw the Lord Jesus was doing. The question rose up in human hearts: “Was this the same person that they knew?” This way, the people around tried to put out (spread) that He was not the same man they knew because if He was the same man, what about His family? The concern about His family and thinking of Him, who grew up together with them, was those people’s thoughts. Regardless of how many mighty works the Lord Jesus would do, doubt was in their hearts and souls; the question would always arise between Him and His earthy family, and they would not be able to separate in human eyes. What His earthly family would be doing, He must take responsibility. Still, they didn’t look at Him as on His own to be different and special.

ความหมาย มาระโก 6:1-6 (มองความเห็นในมัทธิว 13: 54-58)

มัทธิว 13:54-58 และมาระโก 6:1-6 เสนอเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันแต่ ลูกา 4:16-30 เสนอในเวลาที่แตกต่างกัน ดังที่เขียนไว้ชัดเจน ในเมืองของพระองค์เอง พระเยซูเจ้าได้ไม่เป็นที่ยอมรับในหลายๆครั้ง พวกเขาได้ไม่เพียงมองแต่พระองค์แต่ครอบครัวทางโลกของพระองค์ โดยตาของมนุษย์ พระเยซูเจ้าได้เดินเป็นคู่ขนานกับครอบครัวทางโลกของพระองค์ โดยสายตาของมนุษย์ไม่สามารถเห็นงานพิเศษที่พระเยซูเจ้าได้ทำโดยไม่ใช้ความคิดของตนเองจึงปิด พวกเขาไม่สามารถยอมรับชายธรรมดาตั้งที่พวกเขามองเห็นพระเยซูเจ้าได้ทำ มีคำถามขึ้นมาในใจของมนุษย์ “นี่เป็นคนคนเดียวกับ

ที่พวกเขาได้รู้จักหรือ?" ทางนี้ คนรอบๆ ได้พยายามที่จะบอกออกไป(กระจาย) นั่นว่าพระองค์ไม่ใช่คนเดียวที่พวกเขารู้จักเพราะถ้าหากพระองค์ได้เป็นคนเดียวกับที่ได้เติบโตมากับพวกเขา นั่นคือที่พวกเขาได้คิด ไม่สำคัญว่าจะมีงานพิเศษใดที่พระเยซูเจ้าจะได้ทำ มีความสงสัยในใจและวิญญาณของพวกเขา คำถามจะมีอยู่ตลอดเวลาว่าระหว่างพระองค์กับครอบครัวทางโลกของพระองค์ และพวกเขาจะไม่สามารถแยกได้ในสายตาของมนุษย์อะไรที่ครอบครัวทางโลกของพระองค์ได้ทำ พระองค์ต้องรับผิดชอบ ยังคง พวกเขาไม่มองพระองค์อย่างตัวของพระองค์เองเป็นอย่างแตกต่างและพิเศษ

Even now, it is the same. People read the Bible and think the same way: why is His earthly family in that way, but He is separated out and is different, and how, from a low-level family, can He rise up to be a Teacher? Now and then, there is no difference in how people think, and that is why, even these days, many people come up with the idea that the Bible is a man-made book.

ขณะนี้เวลานี้ ผู้อ่านพระคัมภีร์และคิดอย่างเดียวกัน ทำไมครอบครัวทางโลกของพระองค์จึงเป็นแบบนั้น แต่พระองค์แยกออกไปและมีความแตกต่างจากครอบครัวระดับต่ำ พระองค์สามารถเป็นครูได้อย่างไร? ปัจจุบันและก่อนนี้ ไม่มีความแตกต่างในความคิดของคน และนั่นคือทำไม แม้ในเวลานี้ กลายคนจึงมีความคิดขึ้นมาว่าพระคัมภีร์เป็นหนังสือที่ได้มีคนเขียนขึ้น

But the Lord will not hide the truth about the way things were in regard to His earthly family. However, if the Bible were a man-made book, it would praise the Lord on different levels of humans. The Lord Jesus does not have to be born into a poor family; we can say that a narrow mind makes wisdom limited [the idea is that if humans would choose a savior, they will make him be born into a wealthy family and be successful in earthly things]. But, because for the Father Himself, the level of humans, rich or poor, has no meaning, and the way the Lord is to be born is to save all humans from below to up, that is why the Lord came into a low-level family. The earthly treasures are not things that lift the Lord Jesus up in any way. If the Lord Jesus had been born in a king family, the humans will not have the cross for saving them, and that is why it is in this way. The Lord Jesus came for the entire human race.

แต่พระเจ้าจะไม่ซ่อนความจริงเกี่ยวกับวิธีของสิ่งเกี่ยวกับครอบครัวทางโลกของพระองค์ อย่างไรก็ตาม ถ้าพระคัมภีร์เป็นหนังสือที่มนุษย์เขียนขึ้น มันจะบูชาพระเจ้าแตกต่างกันในขั้นตอนของมนุษย์ พระเยซูเจ้าไม่ต้องเกิดจากครอบครัวที่ยากจน เราไม่สามารถพูดด้วยความคิดที่คับแคบทำให้ความฉลาดมีจำกัด [ความคิดนั้นที่ว่าหากมนุษย์สามารถเลือกผู้ช่วยให้รอดได้ พวกเขาจะทำให้เขาเกิดในครอบครัวที่ร่ำรวยและมีความสำเร็จในสิ่งของโลก] แต่ เพราะว่าสำหรับพระบิดาพระองค์เอง ระดับชนชั้นของมนุษย์ ร่ำรวยหรือยากจน ไม่มีความหมาย และวิธีที่พระเจ้าได้มาเกิดเพื่อช่วยมนุษย์ทั้งหมดจากเบื้องล่างถึงเบื้องบน นั่นคือทำไมพระเจ้าจึงได้มาจากครอบครัวระดับต่ำ สมบัติของโลกไม่ได้ยกพระเยซูเจ้าขึ้นในทางใด ถ้าหากพระเจ้าได้เกิดในครอบครัวของกษัตริย์ มนุษย์จะไม่มีการเขนเพื่อช่วยพวกเขา และนั่นคือทำไมจึงต้องเป็นในแบบนี้ พระเยซูเจ้าได้มาเพื่อมนุษยชาติ

7 And **He** calls the twelve, and **He** began to send them out two by two; and **He** gave them authority over the unclean spirits;

⁷ และ **พระองค์** เรียกสาวกสิบสองคนมา และ **พระองค์** ได้ส่งพวกเขาออกไปเป็นคู่ๆ และ **พระองค์** ได้ให้อำนาจพวกเขาเหนือปีศาจ

8 and **He** instructed them that they should take nothing for the journey, except a staff only; no bread, no bag, no money in the belt;

⁸ และ **พระองค์** ได้กำชับพวกเขาว่าพวกเขาไม่ควรเอาอะไรไปใช้ตามทาง ยกเว้นไม้เท้า ไม่มีขนมปัง ไม่มียาม ไม่มีเงินในกระเป๋า

9 but wearing sandals, and do not put on two tunics.

⁹ แต่ใส่รองเท้าแตะ และอย่าใส่เสื้อสองตัว

10 And **He** said to them, **Wherever if you enter into a house, there remain until you depart from there.**

¹⁰ และ **พระองค์** ได้พูดกับพวกเขาว่า ถ้าเจ้าเข้าบ้านใด เจ้าจงอยู่ที่นั่นจนกระทั่งเจ้าจากไปจากที่นั่น

¹¹ And **whatever** place **will** not receive you **nor** hear you, **departing from there**, shake off the dust that is under your feet for a testimony **against** them. **Truly I say to you, it will be more tolerable for Sodom or Gomorrah in the day of judgment than for that town.**

¹¹ และที่ใดก็ตามไม่รับเจ้าหรือไม่ฟังเจ้า เมื่อออกจากที่นั่น สบัดฝุ่นนั้นจากใต้เท้าของเจ้าออกเพื่อเป็นพยานต่อพวกเขา จริงแล้ว เรา บอกแก่เจ้าว่า มันจะทนทานมากขึ้นสำหรับเมืองไซดอมหรือเมืองโกโมราห์ในวันพิพากษาสำหรับเมืองนั้น

¹² And they went out, and preached that **people** should repent.

¹² และพวกเขาได้ออกไป และได้สอนนั้นว่าผู้คนที่ควรจะกลับตัว

¹³ And they cast out many demons, and anointed with oil many sick and healed them.

¹³ และพวกเขาได้ขับไล่วิญญาณชั่วร้ายหลายคน และได้เจิมน้ำมันให้หลายคนที่เป็นโรคและได้รับการรักษาพวกเขา

Comments Mark 6:7-13. See Comments Matthew 10: 5-14 and Comments Luke 9:1-6.

Reading these portions of Scripture, we can say that the event described here in Mark 6:7-13 is a different event than the events described in Matthew 10:5-14 and Luke 9:1-6.

Q: Did the Lord send His disciples out to minister more than once? **A:** As time went by, the Lord sent the disciples according to the traveling time of the Lord. The Lord would send the disciples out sometimes in many directions at the same time to prepare the people that the Lord was coming. The Lord would send the disciples out to prepare the way and announce the coming of the Lord. Because the time of the Lord Jesus on earth was short, the Lord used the disciples to go ahead and make the time more efficient; that was the way the Lord did.

ความเห็น มาระโก 6:7-13 มองในมัทธิว 10:5-14 และลูกา 9:1-6

อ่านส่วนนี้ของพระคำสอน เราสามารถพูดนั้นได้ว่าเหตุการณ์ที่ดำบอโยที่นี้ในมาระโก 6:7-13 นั้นแตกต่างจากเหตุการณ์ที่บอโยในมัทธิว 10:5-14 และลูกา 9:1-6

คำถาม: พระเจ้าได้ส่งเหล่าสาวกของพระองค์ออกไปสอนมากกว่าหนึ่งครั้ง? **คำตอบ:** เวลาได้ผ่านไป พระเจ้าได้ส่งเหล่าสาวกออกไปขึ้นอยู่กับการเดินทางของพระเจ้า ในบางครั้งพระองค์จะส่งเหล่าสาวกออกไปในหลายทางในเวลาเดียวกันเพื่อเตรียมตัวประชาชนว่าพระเจ้ากำลังมา พระเจ้าจะได้ส่งเหล่าสาวกออกไปเพื่อเตรียมทางและบอกถึงการมาของพระเจ้า เพราะเวลาของพระเยซูเจ้าบนโลกนั้นสั้น พระเจ้าได้ใช้เหล่าสาวกไปล่วงหน้าอละทำเวลาเพื่อให้เกิดประโยชน์มากขึ้น นั่นคือวิธีที่พระเจ้าได้ทำ

Q: Did the Lord give them similar instructions every time they went out? **A:** Always, the Lord would give the same instructions to the disciples regarding how to go out and what they should announce to people. The Lord wanted them to prepare the people. The instructions would always be the same: to tell all people that the Lord Jesus was coming, be ready, and come to meet the Lord; come with sincere hearts, and they did not need to bring anything. All the disciples would go and prepare the people to announce the good news and make people be alert and ready to meet the Lord. Even today, just come as you are with honest hearts; the Lord has come for humans, come to the Lord.

คำถาม: พระเจ้าได้ให้คำสั่งคล้ายกันในทุกครั้งที่พวกเขาออกไป? **คำตอบ:** ตลอดเวลา พระเจ้าจะให้คำสั่งเหมือนกันต่อเหล่าสาวกเกี่ยวกับออกไปอย่างไรและอะไรที่พวกเขาควรบอกต่อประชาชน พระเจ้าได้ต้องการให้พวกเขาเตรียมประชาชน คำสั่งจะเป็นเช่นเดียวกัน เพื่อบอกประชาชนทั้งหมดถึงการมาของพระเยซูเจ้า เตรียมพร้อม และมาพบกับพระเจ้า มาด้วยใจบริสุทธิ์ และพวกเขาไม่ต้องนำอะไรมา เหล่าสาวกทั้งหมดจะไปและเตรียมประชาชนเพื่อประกาศข่าวดีและทำให้ประชาชนตื่นตัวและพร้อมที่จะพบกับพระเจ้า แม้ในทุกวันนี้ คุณมาอย่างที่คุณเป็นด้วยใจบริสุทธิ์ พระเจ้าได้มาเพื่อมนุษย์ มายังพระเจ้า

Event Analysis

เปรียบเทียบเหตุการณ์

Mark 6:7. Notice the term used: “two by two”; the disciples were not ready to be alone, to go out in the world alone; they were not ready yet; going with another disciple could help one another. As the Lord creates the situation, another voice that comes together would help both to go until the end of the work. Even nowadays, the Lord will not send one to go alone and get lost in the world; always, the Lord will have someone else to help; as they go out, they will meet someone that the Lord brings to meet, and both will do work together, not as a personal relationship, but as personal workers of the Lord. At that time, life was difficult, and traveling in pairs was better than alone; it strengthened each other. Even these days, the Lord will not advise anyone to go out and do things alone; He will always send out to meet someone to support the work.

มาระโก 6:7 สังเกตคำที่ใช้ “เป็นคู่ๆ” เหล่าสาวกยังไม่พร้อมที่จะไปตามลำพัง เพื่อออกไปในโลกตามลำพัง พวกเขายังไม่พร้อม ไปกับสาวกอีกคน สามารถช่วยเหลือกันและกัน ตามแต่เหตุการณ์ที่พระเจ้าทรงให้เกิดขึ้น เสียงอื่นที่มาด้วยกันจะช่วยทั้งสองให้ไปจนงานสำเร็จ แม้ในทุกวันนี้ พระเจ้าจะไม่ส่งใครไปตามลำพังและหลงไปในโลก ตลอดเวลา พระเจ้าจะให้บางคนไปช่วย พวกเขาจะออกไป พวกเขาจะพบคนที่พระเจ้าส่งมาเพื่อพบ และทั้งสองจะทำงานด้วยกัน ไม่ใช่ความสัมพันธ์ส่วนตัว แต่เป็นเพื่อนร่วมงานเพื่อพระเจ้า ในเวลานั้น ที่ชีวิตมีความยากลำบาก และเดินทางร่วมกันเป็นคู่ๆ คิดว่าไปตามลำพัง มันช่วยเหลือกันและกัน แม้ในทุกวันนี้ พระเจ้าจะไม่ทรงแนะนำให้ใครออกไปและทำเองตามลำพัง ตลอดเวลาพระองค์จะส่งไปพบคนบางคนเพื่อช่วยเหลืองาน

Q: Did the disciples lose the authority given to them by the Lord after they finished their work? **A:** This authority would only stay for a while; they retained it during the work period only. When the work had finished, the authority that had been given them would return to the Lord. And the disciples knew that it was not their own power, but by the mercy of the Lord, they could do the work. In this way, security was in their hearts, that they were not alone, and the Lord was always with them; as they went and did work, their faith would also grow, and they would learn to trust in the Lord. Every time when the Lord sent the disciples out, He gave them the authority they needed.

คำถาม: เหล่าสาวกเสียอำนาจไปจากพวกเขาหลังจากเสร็จงานของพวกเขา? **คำตอบ:** อำนาจนี้จะไม่อยู่ตลอดไป พวกเขาจะรักษาไว้ระหว่างทำงานเท่านั้น เมื่องานเสร็จลง อำนาจนั้นที่ได้ให้แก่พวกเขาจะกลับคืนไปยังพระเจ้า และเหล่าสาวกได้รู้นั้นว่าไม่ใช่อำนาจของพวกเขา แต่โดยพระเมตตาของพระเจ้า พวกเขาได้สามารถทำงาน ในวิธีนี้ เป็นความมั่นคงในใจของพวกเขา นั่นว่าพวกเขาไม่ได้อยู่ตามลำพัง และตลอดเวลาพระเจ้าอยู่กับพวกเขา แล้วพวกเขาได้ไปและทำงาน ด้วยกันความเชื่อของพวกเขาจะเติบโต และพวกเขาจะได้เรียนเพื่อวางใจในพระเจ้า ทุกเวลาเมื่อพระเจ้าได้ส่งเหล่าสาวกออกไป พระองค์ได้ให้อำนาจพวกเขาตามที่พวกเขาต้องการ

Mark 6:8-9. You can clearly see that the sending out of the disciples happened not only one time; that is not only one time that the Lord sent the disciples ahead of Him. But, also, the Lord wants people to see the disciples are humble the way they should be. If the disciples go and make themselves look luxurious, then what would people expect to receive, outside blessings or internal blessings? (See also Matthew 10:9-10 Comments).

มาระโก 6:8-9 คุณสามารถเห็นได้ชัดนั้นว่าการส่งเหล่าสาวกออกไปได้เกิดขึ้นมาใช่เพียงครั้งเดียว นั่นไม่ใช่เพียงครั้งเดียวที่ได้อำนาจไปล่วงหน้าพระองค์ แต่ ด้วยกัน พระเจ้าต้องการให้ประชาชนเห็นว่าเหล่าสาวกถ่อมตัวลงอย่างที่ควรจะเป็น ถ้าเหล่าสาวกออกไปและทำตัวพวกเขาสำหรับแล้วประชาชนจะหวังเพื่อรับ พรภายนอกหรือรับพรเพื่อชีวิตภายใน? (ดูด้วยกันมองมัทธิว 10:9-10 ความเห็น)

Q: Why is it advised in Mark to wear sandals, and in Matthew, it says not to acquire sandals? **A:** Because in one case, they walked straight away (on dirt and rocky roads), and in another, they walked a longer distance (through hills and forests). If you just walk the straight way, you have a limited number of people you meet, but the ones that He sent around would go around villages as well. On some paths that they took, they were advised to take sandals: walk on the road or walk in the bush because, in the bush, there are thorns you need to wear

something. In contrast, on the path, there are rocks and dirt, and they can walk without shoes or sandals.

คำถาม: ทำไมจึงแนะนำในมาระโกให้ใส่รองเท้า และในมัทธิว มันบอกว่าไม่ต้องใส่รองเท้า? **คำตอบ:** เพราะในกรณีหนึ่ง พวกเขาเดินตรงไป (ถนนที่บนดินและถนนที่มีหิน) และอีกที่ พวกเขาได้เดินทางมากกว่า (ผ่านไปบนเขาและป่า) ถ้าคุณเดินตรงไป คุณมีค้อนจำนวนจำกัดที่คุณพบ แต่พวกที่พระองค์ส่งไปรอบๆจะไปรอบๆหมู่บ้านด้วย ในทางนั้นพวกเขาได้เดินทาง พวกเขาได้รับคำแนะนำให้ใส่รองเท้า เดินบนถนนหรือเดินในป่าเพราะ ในป่า ที่นั่นมีหินามคุณต้องใส่บางอย่าง ตรงกันข้าม บนถนน ที่นั่นมีเพียงหินและฝุ่น ละเอียดพวกเขาสามารถเดินได้โดยไม่ต้องใส่รองเท้าหรือรองเท้าแตะ

Mark 6:10-11. Here, it clearly shows that people would invite the disciples. When they received the invitation, the disciples would stay there until the work was done and would not walk from house to house. Therefore, if the person has invited you in, the Lord has already opened their hearts to receive the word you will tell. If the house does not accept the word, depart and do not return; pay attention to the fact that they did not receive the word as well; in many cases, the worries of life make the voice of the Lord not fruitful. Don't take responsibility because you already told them the good news: your duty has ended, but they did not receive it.

มาระโก 6:10-11 ในที่นี้ มันแสดงให้เห็นชัดนั้นว่าคนเชิญเหล่าสาวก เมื่อพวกเขาได้รับคำเชิญ เหล่าสาวกจะคงอยู่จนงานจบและจะไม่ออกไปจากบ้านนี้บ้านนั้น ดังนั้น ถ้าคนเชิญคุณเข้าไป พระเจ้าได้เปิดใจพวกเขาแล้วให้รับคำสอนที่คุณจะบอก ถ้าบ้านนั้นไม่ยอมรับพระคำสอน ออกไปและอย่ากลับมา ให้ความสนใจพวกเขาไม่ยอมรับพระคำสอน ในหลายกรณี ความกังวลของชีวิตทำให้เสียงของพระเจ้าไม่มีผล ไม่ต้องรับผิดชอบเพราะคุณได้บอกพวกเขาข่าวดีแล้ว หน้าที่ของคุณได้จบลง แต่พวกเขาไม่รับเอง

Mark 6:11-13. These verses tell that in some places, the fruit has grown, and in other places, the fruit has withered; both places have received the fruit, but the difference is there: the Lord has given you eyes to see where the fruit has produced, according to the verse.

มาระโก 6:11-13 ในข้อนี้ได้บอกนั้นว่า ในบางที่ได้ออกผลเติบโต และในที่อื่น ผลได้แห้งไป ทั้งสองที่ได้รับผล แต่มีความแตกต่างกันที่นี้ พระเจ้าได้ให้แก่ตาของคุณเพื่อเห็นว่าใดได้ให้ผล ตามพระคำเขียนข้อนี้

¹⁴ And King Herod heard, for **His** name had become known; and he said, John the Baptizer is risen from the dead, and **because of this**, the **miraculous** powers work in **Him**.

¹⁴ และกษัตริย์เฮโรดได้ยิน เพราะชื่อของ **พระองค์** ได้เป็นที่รู้จัก และเขาว่า ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาได้ฟื้นจากความตาย และเพราะเหตุนี้ ได้มีอำนาจทำงานใน **พระองค์**

¹⁵ However, others said, It is Elijah. And others said, A prophet, even as one of the prophets.

¹⁵ อย่างไรก็ตาม คนอื่นๆพูดว่า มันคืออีไลจาห์ และคนอื่นพูดว่า คือศาสดาพยากรณ์ หรือเหมือนคนหนึ่งในพวกศาสดาพยากรณ์

¹⁶ But Herod, **having** heard, said, John, whom I beheaded, he is risen!

¹⁶ แต่เฮโรด เมื่อได้ยินข่าว ได้พูดว่า ยอห์น ผู้ซึ่งเราได้ตัดหัว เขาได้ฟื้นขึ้นมา

¹⁷ For Herod himself, **having** sent, **seized** John and bound him in prison, **on account** of Herodias, his brother Philip's wife, **because** he had married her.

¹⁷ เพราะเฮโรดเอง ได้ส่งคนออกไป จับยอห์นและขังท่านในคุก เพื่อนางเฮโรเดียน ภรรยาของฟิลิปส์น้องชาย เพราะท่านได้แต่งงานกับเธอ

¹⁸ For John said **to** Herod, It is not lawful for **you** to have **your** brother's wife.

¹⁸ เพราะยอห์นบอกเฮโรดว่า มันไม่ถูกต้องที่ท่านจะได้ภรรยาของน้องชาย

¹⁹ And Herodias **had a grudge** against him, and desired to kill him, and could not;

¹⁹ และเฮโรเดียนเองตั้งตนต่อต้านท่าน และต้องการที่จะฆ่าท่าน และไม่สามารถทำได้

²⁰ for Herod feared John, knowing that he was a righteous and holy man, and kept him safe. And **having** heard him, he was **greatly** perplexed and heard him gladly.

²⁰ เพราะเฮโรดกลัวยอห์น รู้ว่าท่านเป็นคนถูกตั้งและบริสุทธิ์ และรักษาท่านให้ปลอดภัย และเมื่อได้ยินท่านสอน เขามีความชอบใจและดีใจที่ได้ยินท่าน

²¹ And **having** come a convenient day, **when** Herod on his birthday made a supper to his **chief men**, and the **chief** captains, and the **leading** men of Galilee;

²¹ และเมื่อโอกาสดีได้มาถึง เมื่องานเลี้ยงในวันเกิดของเฮโรดจัดอาหารเลี้ยงให้พวกขุนนาง และนายทหารใหญ่ และหัวหน้าใหญ่ของกาลิลี

²² and **having** come in the daughter of Herodias herself and **having** danced, she pleased Herod and **those reclining** with him; and the king said **to** the damsel, Ask of me whatever **you wish**, and I will give **you**.

²² และเมื่อบุตรสาวของเฮโรดियินเข้ามาและเต้นรำ เธอทำให้เฮโรดยินดีมากและพวกที่นั่งที่โต๊ะกับท่าน และกษัตริย์พูดกับหญิงสาว ขอเราทุกอย่าง และเราจะให้แก่เจ้า

²³ And he **swore to** her, **That if you might** ask me, I will give **you up to** half of my kingdom.

²³ และท่านนำคำสาบานกับเธอ ทุกสิ่งที่คุณขอต่อเรา เราจะให้แก่เจ้า ถึงครึ่งของราชอาณาจักร

²⁴ And **having gone out**, she said **to** her mother, What shall I ask? And she said, The head of John the Baptistizer.

²⁴ และเธอได้ออกไป เธอได้พูดกับมารดาของเธอว่า ฉันควรขออะไร? และเธอบอกว่า ขอหัวของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา

²⁵ And she came in **straightaway** with haste **to** the king, and asked, saying, I **desire that you at once** give me on a platter the head of John the Baptist.

²⁵ และในทันใดเธอเข้ามาหากษัตริย์ด้วยความรีบเร่ง และได้ขอว่า ข้าพเจ้าต้องการหัวของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาให้ฉันบนถาดเดี๋ยวนี

²⁶ And the king was **exceedingly** sorry; **on account of the oaths and those reclining with him**, he would not **refuse** her.

²⁶ และกษัตริย์ได้รู้สึกเสียใจมาก แต่เพราะคำสัญญาที่ให้ และแก่พวกที่นั่งโต๊ะอาหารด้วย พระองค์ไม่ปฏิเสธเธอ

²⁷ And **straightaway** the king **having sent an executioner**, he commanded to bring his head; and **having gone**, he beheaded him in the prison,

²⁷ และกษัตริย์ได้ส่งเพชรฆาตออกไป ท่านสั่งให้นำหัวเขามา และเขาไป เขาได้ตัดหัวท่านในคุก

²⁸ and brought his head on a platter, and gave it to the damsel; and the damsel gave it to her mother.

²⁸ และนำหัวท่านมาบนถาด และให้มันแก่หญิงสาว และหญิงสาวให้มันแก่มารดาของเธอ

²⁹ And his disciples, **having** heard, came and took up his corpse, and laid it in a tomb.

²⁹ และเมื่อเหล่าสาวกของท่าน ได้ทราบ ได้มาและนำศพไป และฝังมันในอุโมงค์

Comments Mark 6:14-29. See also Comments Matthew 14:1-12 and Comments Luke 9:7-9. Matthew and Mark support each other in these portions of Scripture. See the comments posted for Matthew 14:1-12. John the Baptist touched many hearts in that time because of the way he lived and the message that he proclaimed; no one else has come to proclaim the same message as John did. John prepared human hearts to accept the Lord Jesus; he always talked about the One who is to come; that was the message of John. The people and the disciples have seen who John was for the Lord because when the Lord Jesus heard about the death of John, He went to a desolate place (See Comments Matthew 14:13).

ความเห็น มาระโก 6:14-29 ด่วนกันมองความเห็นใน มัทธิว 14:1-12 และลูกา 9:7-9 มัทธิวและมาระโกสนับสนุนต่อกันในแต่ละส่วนนี้ของพระคำสอน มองความเห็นที่ได้ลงไว้ในมัทธิว 14:1-12 ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาได้สัมผัสหลายใจในเวลานั้นเพราะวิธีที่ท่านได้ใช้ชีวิตและข่าวที่ท่านได้ประกาศ ไม่มีใครได้มาประกาศข่าวเช่นเดียวกันกับที่ยอห์นได้ประกาศ ยอห์นได้เตรียมใจของคนให้ยอมรับพระเยซูเจ้า ตลอดเวลาท่านได้พูดถึงพระองค์ท่านผู้

หนึ่งที่จะมา นั่นคือชาวที่ยอห์นได้บอก ประชาชนและเหล่าสาวกที่ได้พบว่ายอห์นคือใครสำหรับพระเจ้าเพราะเมื่อพระเยซูเจ้าได้ยืนถึงการตายของ ยอห์น พระองค์ได้ไปยังที่เปลี่ยว(มองความเห็นในมัทธิว 14:13)

³⁰ And the apostles are gathered together to **Jesus**; and they reported to **Him** all things, how much they had done, and how much they had instructed.

³⁰ และเหล่าสาวกได้มายัง **พระเยซู** และพวกเขาได้บอก **พระองค์** ถึงทุกสิ่ง ที่พวกเขาได้ทำ และทุกอย่างที่พวกเขาได้สอน

³¹ And **He** said to them, Come you yourselves independently to a solitary place, and rest a while. For those coming and those going were many, and they had no leisure not even to eat.

³¹ และ **พระองค์** ได้พูดกับพวกเขา มาตามลำพังยังที่เปลี่ยว และพักชั่วเวลาหนึ่ง เพราะมีหลายคนเข้ามาและออกไป และพวกเขาไม่มีเวลาพัก แม้แต่จะกินอาหาร

³² And they went away by the boat into a solitary place by themselves.

³² และพวกเขาได้ไปโดยเรือไปยังที่เปลี่ยวตามลำพังพวกเขาเอง

³³ And the people saw them going, and many recognized and they ran together there on foot from all the cities and went before them.

³³ และผู้คนเห็นพวกเขาไป และหลายคนได้รู้จักพวกเขาและพวกเขาได้วิ่งไปยังที่นั่นทางเท้าจากเมืองไปที่นั่นและได้ก่อกองหน้าพวกเขา

³⁴ And having come forth, **He** saw a great multitude and was moved with compassion toward them, because they were like sheep not having a shepherd; and **He** began to teach them many things.

³⁴ และเมื่อมาถึง **พระองค์** ได้เห็นคนกลุ่มใหญ่ และได้มีความสงสารต่อพวกเขา เพราะพวกเขาเป็นเหมือนแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง และ **พระองค์** ได้เริ่มสอนพวกเขาหลายอย่าง

³⁵ And already the hour being late, **His** disciples having come to **Him** were saying, The place is desert, and the hour is already late;

³⁵ และเมื่อวันล่วงไปมากแล้ว เหล่าสาวกของ **พระองค์** ได้มายัง **พระองค์** ได้พูดว่า ที่นี่กันดารอาหาร และวันใกล้จบแล้ว

³⁶ send them away, that having gone into the region and villages around, they might buy for themselves something to eat.

³⁶ ส่งพวกเขาไป เพื่อว่าพวกเขาจะได้ไปรอบๆหมู่บ้าน พวกเขาอาจซื้ออาหารสำหรับตนเองเพื่อกิน

³⁷ But answering, **He** said to them, Give you them to eat. And they say to **Him**, Shall we go and buy two hundred denarii of bread, and give them to eat?

³⁷ แต่ตอบ **พระองค์** ได้พูดต่อพวกเขาว่า พวกเจ้าให้อาหารแก่พวกเขากิน และพวกเขาพูดต่อ **พระองค์** ว่า พวกเราควรจะไปซื้ออาหารมีที่ค่าประมาณสองร้อยดีนารี และให้แก่พวกเขากิน?

³⁸ And **He** says to them, How many loaves do you have? Go see. And coming to know, they say, Five, and two fishes.

³⁸ และ **พระองค์** พูดกับพวกเขา พวกเจ้ามีขนมปังกี่ก้อน? ไปดู และมาเพื่อรู้ พวกเขาตอบว่า ห้าก้อน และปลาสองตัว

³⁹ And **He** commanded them that all should sit down, groups by groups on the green grass.

³⁹ และ **พระองค์** ได้สั่งให้พวกเขาทั้งหมดนั่งลง เป็นกลุ่มๆบนหญ้าเขียว

⁴⁰ And they sat down groups by groups, by hundreds, and by fifties.

⁴⁰ และพวกเขาได้นั่งลงเป็นกลุ่มๆ โดยกลุ่มละร้อย และโดยกลุ่มละห้าสิบ

⁴¹ And having taken the five loaves and the two fishes, looking up to the heaven, **He** blessed and broke the loaves; and **He** kept giving to **His** disciples that they might set before them; and the two fishes **He** divided among all.

⁴¹ และได้เอาขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัว มองไปยังสวรรค์ **พระองค์** ได้อวยพรและหักขนมปัง และ **พระองค์** ให้แก่เหล่าสาวกของ **พระองค์** เพื่อวางไว้ต่อหน้าพวกเขา และปลาสองตัว **พระองค์** ได้แบ่งให้กับทุกคน

⁴² And they all ate, and were filled.

⁴² และพวกเขาทั้งหมดกิน และอิ่ม

⁴³ And they took up broken pieces, twelve baskets full, and of the fishes.

⁴³ และพวกเขาเก็บส่วนหักที่เหลือ สิบสองตะกร้าเต็ม และปลาด้วย

⁴⁴ And **those eating** of the loaves were five thousand men.

⁴⁴ และพวกที่กินขนมปังได้มีผู้ชายห้าพันคน

Comments Mark 6:30-44. See also Comments Matthew 14:13-21, Comments Luke 9:10-17, and Comments John 6:1-13.

Q: Is the feeding of 5,000 presented in these passages of Scripture one feeding event? **A:** There are two feeding events described in these passages, one distinct feeding described in Mark 6:30-44, Matthew 14:13-21, and Luke 9:10-17, and the other distinct feeding described in John 6:1-13. We can tell the difference by the places: two different places are described in these passages of Scripture, and they are not the same.

ความเห็น มาระโก6: 30-44 ด้วยกันมองความเห็นใน มัทธิว 14:13-21 ความเห็นลูกา 9:10-17 และความเห็นยอห์น 6:1-13

คำถาม: การให้อาหารคน 5,000 ที่ได้เสนอในพระคำสอนนี้เป็นเหตุการณ์เพียงครั้งเดียวหรือ? **คำตอบ:** มีการให้อาหารสองครั้งที่ได้ออกในคำกล่าวนี้ ที่เห็นได้ชัดคือการให้อาหารที่บอกในมาระโก6:30-44 มัทธิว14:13-21 และลูกา 9:10-17 และการให้อาหารที่ได้ออกในยอห์น 6:1-13 เราสามารถบอกความแตกต่างของสถานที่ สองที่ที่แตกต่างกันในพระคำสอนนี้ และพวกเขาไม่ใช่ที่เดียวกัน

Q: The problem with the two feedings is that each time, there were about 5,000 men, plus we had the same situation with five loaves, two fishes, and the twelve baskets left over; so how do we explain this similarity of numbers? **A:** The Gospel that uses the term men and people (See John 6:10 ESV) is the point of separation; specifically, when it says people, it includes men and woman, but when it tells men, it is just men counting and then will include woman and children later; use that as a point to notice the difference between the two feedings. The number 5,000 is also just an approximate number.

คำถาม: ปัญหาเกี่ยวกับการให้อาหารทั้งสองคือ ในแต่ละครั้งมีประมาณ 5,000 คน บวกด้วยเรามีเหตุการณ์ของขนมปังห้าก้อน ปลาสองตัว และสิบสองตะกร้าอาหารเหลือ ดังนั้นเราจะบอกถึงความคล้ายในจำนวนได้อย่างไร? **คำตอบ:** พระคำสอนนั้นใช้คำว่าผู้ชายและประชาชน (มองยอห์น 6:10 ESV) นั่นคือจุดที่ใช้แยก โดยเฉพาะ เมื่อมันพูดว่าประชาชน ว่ามันรวมทั้งผู้ชายและผู้หญิง แต่เมื่อมันบอกว่าเพียงผู้ชายและนั่นคือจะนับเพียงแต่ผู้ชายและแล้วจะรวมผู้หญิงและเด็กในภายหลัง ใช้มันเป็นสิ่งที่สังเกตความแตกต่างระหว่างการให้อาหารทั้งสอง จำนวน 5,000 เป็นจำนวนโดยประมาณ

Q: Do all translations use men in these passages? **A:** Because we didn't know how to search, but it does not mean it is not there. It has been fighting for many, many things; even when it clearly says 5,000 and 4,000, it is still being debated, and now we come with one more extra feeding event. The way humans look over information does not mean it is not there; you must open your eyes and heart at the same time.

คำถาม: คำแปลทั้งหมดใช้ผู้ชายในข้อความเหล่านี้? **คำตอบ:** เพราะเราไม่รู้ว่าจะหาได้อย่างไร แต่มันไม่ได้หมายความว่าไม่ได้อยู่ที่นั่น มันได้มีความขัดแย้งมากสำหรับหลายๆอย่าง ถึงแม้ว่าเมื่อมันบอกชัดเจนว่า 5,000 ต่อ 4,000 มันยังมีการขัดแย้ง และในขณะที่เรามาด้วยการให้อาหารเพิ่มขึ้นอีกครั้ง ทางที่มนุษย์มองข้ามรายละเอียดแต่ไม่ได้หมายความว่าไม่มีอยู่ที่นั่น คุณต้องเปิดตาของคุณและใจในเวลาเดียวกัน

In our understanding, Matthew 14:21 versus John 6:10 are the separating verses as per the amount of people. From Matthew 14:21, we can conclude that at the first feeding area (See map at the end of file), there were about “five thousand men besides women and children.” Furthermore, from John 6:10, we can conclude that at the second feeding area (See map at

the end of file), there were about five thousand people. It is believed that when John 6:10 (ESV) says, “Make the people sit down” and then “the men sat down,” both refer to the same amount of people. In John 6:10, people and men are one in God’s eyes.

ในความเข้าใจของเรา มัทธิว 14:21 กับ ยอห์น 6:10 นั้นเป็นข้อเขียนแยกจากกันเนื่องด้วยจำนวนของประชาชน จากมัทธิว 14:21 เราสามารถสรุปได้ทันทีว่าในที่ที่มีการให้อาหารครั้งแรกนั้น (มองแผนที่ในตอนจบของคำเขียน) ที่นั้นมีประมาณ "ผู้ชายห้าพันคนข้างๆมีผู้หญิงและเด็กๆ" ยิ่งกว่านั้น จาก ยอห์น 6:10 เราสามารถสรุปได้ว่าในที่นั้นมีการให้อาหารครั้งที่สองนั้น (มองแผนที่ในตอนจบของคำเขียน) ที่นั้นมีประชาชนประมาณห้าพันคน มันเป็นที่เชื่อว่าเมื่อ ยอห์น 6:10 (ESV) พูดว่า "ให้ประชาชนนั่งลง" และแล้ว "ผู้ชายได้นั่งลง" ทั้งสองเกี่ยวกับจำนวนของประชาชนจำนวนเดียวกัน ใน ยอห์น 6:10 ประชาชนและผู้ชายในสายตาของพระเจ้ามันเป็นหนึ่งเดียวกัน

Comments Mark 6:30-31. (Mark 6:30-31, Luke 9:10, John 6:1-2). Timewise, the feeding described in Matthew, Mark, and Luke takes place after the apostles returned from their sending out (See Mark 6:7-13). Pay attention on the words “are gathered together” or “returned”: are they returning alone, or are people following as well? In this part, it will be able to link why we have two feedings. The people that were before (following the disciples, See Mark 6:31) and the people that followed the Lord Jesus (See John 6:2) and came later, it makes it become two groups of people; the first feeding group moves further, the second group is coming to go to the second feeding event.

ความเห็น มาระโก 6:30-31 (มาระโก 6:30-31 ลูกา 9:10 ยอห์น 6:1-2) ตามเวลา การให้อาหารที่ได้อธิบายในมัทธิว มาระโก และลูกา เกิดขึ้นหลังจากที่เหล่าสาวกได้กลับมาจากที่พวกเขาถูกส่งออกไป (มองใน มาระโก 6:7-13) ให้ความสนใจต่อคำว่า “รวมตัวกัน” หรือ “กลับมา” พวกเขากลับมาตามลำพัง หรือมีประชาชนติดตามมาด้วย? ในส่วนนี้ มันจะทำให้สามารถเชื่อมโยงถึงทำไมเราจึงมีการให้อาหารสองครั้ง ประชาชนนั้นที่อยู่ก่อน (ติดตามเหล่าสาวก มองในมาระโก 6:31) และประชาชนที่ติดตามพระเยซูเจ้า (มองยอห์น 6:2) และได้ตามมาภายหลัง มันทำให้มันกลายเป็นประชาชนสองกลุ่ม กลุ่มแรกได้อาหารและเคลื่อนออกไป กลุ่มที่สองที่มาและไปยังที่ที่กลุ่มที่สองจะได้อาหาร

That is why we have two distinct feedings, but the Bible has put them together. However, we can separate the situation into two feedings by these verses. Remember also that we had another group before the disciples returned as well, making two distinct groups of people: the group that was there before the disciples returned to whom the Lord Jesus ministered and did miracles, and the group that followed the disciples. As a group of people moved in, it would push another group to move further, so the group that came after did not know what happened to the other group; they started the new group; that is why the Bible says the Lord never stopped working, people came in and went out at all times.

นั่นคือทำไมเราจึงมีการให้อาหารสองครั้ง แต่พระคัมภีร์ได้ใส่พวกเขาไว้ด้วยกัน อย่างไรก็ตาม เราสามารถแยกเหตุการณ์เป็นสองครั้งโดยคำกล่าวนี้ จำไว้ด้วยว่าเราได้มีกลุ่มคนก่อนที่เหล่าสาวกกลับมาเร็วเช่นกัน ทำให้มีกลุ่มคนสองกลุ่มที่แตกต่างกัน กลุ่มหนึ่งที่มีอยู่ก่อนที่เหล่าสาวกกลับมาผู้ซึ่งพระเยซูเจ้าได้สอนและทำสิ่งวิเศษ และอีกกลุ่มที่ได้ติดตามเหล่าสาวกมา กลุ่มคนเข้ามา มันจะผลักดันอีกกลุ่มให้เคลื่อนไป ดังนั้นกลุ่มนั้นที่มาจากภายหลังไม่รู้ว่ามิอะไรได้เกิดขึ้นกับอีกกลุ่มหนึ่ง พวกเขาได้เริ่มสร้างกลุ่มใหม่ นั่นคือทำไมพระคัมภีร์จึงบอกว่าพระเจ้าไม่เคยหยุดทำงาน ประชาชนเข้ามาและออกไปอยู่ตลอดเวลา

Also, pay attention in John 6:1 to the words “after these,” which tells that something else happened before; the events in John 6:1-15 happened after the events described in Mark 6:30-44, Matthew 14:13-21, and Luke 9:10-17; therefore, we can understand that there were two distinct groups of people that were fed. Imagine the scene of the events; these two feedings can’t be far apart.

ด้วยกัน ให้ความสนใจใน ยอห์น 6:1 คำว่า “หลังจากนี้” ซึ่งบอกว่าได้มีบางอย่างเกิดขึ้นก่อน แม้ใน ยอห์น 6:1-15 ได้เกิดขึ้นหลังจากเหตุการณ์ที่ได้บอกในมาระโก 6:30-44 มัทธิว 14:13-21 และลูกา 9:10-17 ดังนั้น เราสามารถเข้าใจได้นั้นว่ามีฝูงชนอยู่สองกลุ่มที่แตกต่างกันที่ได้รับอาหาร สร้างรูปภาพว่า สองกลุ่มคนนั้นไม่สามารถอยู่ไกลกัน

As the second group comes, it pushes the first group further, and it comes to almost the same place as the first group being there, but still a little gap of space and time between these two feedings. That is why it has become the Gospel of each individual: Matthew, Mark, Luke, and John; Matthew has done his portion, Mark and Luke also did their portion, and John has come to do his part to make the Bible complete. Some put their heart into one Gospel, others put their heart in another Gospel, but both of these have to learn and combine all Gospels because the Bible is one only; it may have many Gospels, but still one Bible, and all can be connected together with One Spirit; it has branches to many writers.

กลุ่มที่สองมา มันผลักดันกลุ่มแรกออกไป และจนเกือบจะเป็นที่เดียวกันกับที่กลุ่มแรกได้อยู่ แต่ยังคงมีช่วงว่างของที่และเวลาระหว่างการให้อาหารทั้งสองนี้ นั่นคือทำไมจึงกลายเป็นการสอนของหนังสือแต่ละเล่ม มัทธิว มาระโก ลูกา และยอห์น มัทธิวได้มีบางส่วนของเขา มาระโกและลูกาด้วยกันได้มีส่วนของตนเอง และยอห์นได้เข้ามาทำส่วนของท่านทำให้พระคัมภีร์สมบูรณ์ใจบางคนอยู่ในหนังสือเล่มหนึ่ง คนอื่นใส่ใจในหนังสืออีกเล่มหนึ่ง แต่ทั้งสองต้องเรียนและผสมหนังสือเข้าด้วยกันเพราะมีพระคัมภีร์เพียงเล่มเดียว มีนอาจะมีหนังสือหลายเล่ม แต่ยังคงเป็นพระคัมภีร์เล่มเดียวกัน และทุกอย่างสามารถสัมพันธ์กันด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ มันมีหลายแขนงด้วยกันมีหลายคนเขียน

Comments Mark 6:32. (Mark 6:32, Matthew 14:13, Luke 9:10-11). Combining the events from Mark, Matthew, and Luke, we understand that the Lord Jesus met all the disciples after they came together to Him to report “all things, how much they had done, and how much they had instructed” (See Mark 6:30) after He sent them out two by two to minister in the surrounding villages (See Mark 6:7-13).

Then the Lord Jesus and the disciples went separate ways:

ความเห็นมาระโก 6:32 (มาระโก 6:32 มัทธิว 14:13 ลูกา 9:10-11) ผสมเหตุการณ์จากมาระโก มัทธิว และลูกา เราเข้าใจกันว่าพระเยซูเจ้าได้พบเหล่าสาวกทั้งหมดหลังจากที่พวกเขามายังพระองค์เพื่อรายงาน “ทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาทำและเท่าไรที่พวกเขาได้รับคำสั่ง” (มองในมาระโก 6:30) หลังจากที่พระองค์ได้ส่งพวกเขาออกไปเป็นคู่ๆเพื่อสอนในหมู่บ้านรอบๆ (มองใน มาระโก 6:7-13) แล้วพระเยซูเจ้าและเหล่าสาวกได้แยกกันไปคนละทาง

1) the disciples went by boat independently “to a solitary place, and rest a while” (See Mark 6:31-32); the Lord told them to separate themselves from the people that followed them and go by themselves;

1) เหล่าสาวกได้ไปโดยเรือตามลำพัง “ไปยังที่เปลี่ยว และพักชั่วคราวหนึ่ง” (มองในมาระโก 6:31-32) พระเจ้าได้บอกพวกเขาให้แยกตัวของพวกเขาเองออกจากพวกนั้นที่ติดตามพวกเขาและไปตามลำพังพวกเขาเอง

2) The Lord Jesus goes apart by Himself to a town called Bethsaida where He welcomed the people and taught and healed them (See Luke 9:10-11); “And having taken them, He withdrew by Himself into a city called Bethsaida,” meaning that He took them away from people as shown in Mark and He withdrew apart. Afterward, the Lord Jesus heard about John’s death (See Matthew 14:1-12); and, when the Lord Jesus heard about John’s death, He withdrew from Bethsaida “by a boat to a desolate place by Himself” (no people) (See Matthew 14:13). Some people followed the Lord Jesus on foot, and others followed the disciples. A big group of people went to this desolate place where the feeding of the first group of “about five thousand men, besides women and children” took place.

2) พระเยซูเจ้าแยกพระองค์เองไปตามลำพังไปยังเมืองที่เรียกว่าเบธไซดาซึ่งพระองค์ได้ต้อนรับประชาชนและได้สอนและได้รักษาพวกเขา (มองลูกา 9:10-11) “และได้พาพวกเขา พระองค์ได้แยกไปตามลำพังเข้าเมืองที่เรียกว่าเบธไซดา” หมายความว่าพระองค์ได้พาพวกเขาแยกไปจากฝูงชนดังที่บอกในมาระโกและพระองค์แยกตัวไป หลังจากนั้น พระเยซูเจ้าได้ยินถึงการตายของยอห์น (มองในมัทธิว 14:12) และ เมื่อพระเยซูเจ้าได้ทราบเกี่ยวกับการตายของยอห์น พระองค์แยกไปจากเบธไซดา “โดยเรือไปยังสถานที่ที่รกร้างโดยตัวพระองค์เอง” (ไม่มีใครอยู่ด้วย) (มองในมัทธิว 14:1-13) บางคนได้ติดตามพระเยซูเจ้าโดยเท้า และคนอื่นได้ติดตามเหล่าสาวก คนกลุ่มใหญ่ได้ไปยังที่เปลี่ยวนี้ซึ่งมีการให้อาหารคนกลุ่มแรก “ผู้ชายประมาณห้าพันคน ช่างๆมีผู้หญิงและเด็กๆ” ได้เกิดขึ้น

Comparison Analysis (See also the travel map displayed at the end of this file)

การพิจารณาเปรียบเทียบ (ดูด้วยกันมองแผนที่การเดินทางในที่สุดท้ายของบันทึกนี้)

Part 1: (Mark 6:30-35, Matthew 14:13-15, Luke 9:10-12). In this part, we have the events prior to the first feeding of five thousand. To better understand these portions of Scripture, we show a time map with the order of verses from the three Gospels.

ส่วนที่ 1: (มาระโก 6 : 30-35 มัทธิว 14:13-15 ลูกา 9:10-12) ในส่วนนี้ เรามีช่วงเวลาก่อนการให้อาหารห้าพันคนครั้งแรก เพื่อเข้าใจให้ดีขึ้นในส่วนนี้ของพระคำสอน เราได้แสดงแผนที่กับคำสั่งของแต่ละข้อจากพระหนังสือทั้งสามเล่ม

1). Mark 6:30 and Luke 9:10a occur at the same time; here, the Lord Jesus and all the apostles are together somewhere nearby Bethsaida. The events in Mark and Luke start from the point when all the apostles return to the Lord Jesus from their sending out.

1) มาระโก 6:30 และลูกา 9:10ก เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ในที่นี้ พระเยซูเจ้าและเหล่าสาวกทั้งหมดอยู่ด้วยกันในบางที่ใกล้เบทไซดา เหตุการณ์ในมาระโกและลูกาเริ่มจากจุดนี้เมื่อเหล่าสาวกทั้งหมดกลับมาหาพระเยซูเจ้าจากการที่พวกเขาได้ถูกส่งออกไป

2). Mark 6:31 shows that many people were coming and going, and the Lord Jesus instructs the disciples to go “independently to a solitary place, and rest a while.”

2) มาระโก 6:31 แสดงให้เห็นว่าประชาชนจำนวนมากเข้ามาและออกไปและพระเยซูเจ้าสั่งให้เหล่าสาวกไป “โดยตนเองไปยังที่เปลี่ยว และพักผ่อนชั่วเวลาหนึ่ง “

3). Mark 6:32 and Luke 9:10ba (“And having taken them”) happen at the same time; here, it shows that the disciples go by themselves to the desolate place by boat. When Luke 9:10ba says, “And having taken them,” it really means that the Lord Jesus took them (the disciples) away from the crowd since many were following them.

3) มาระโก 6:32 และ ลูกา 9:10ขก (“และได้พาพวกเขา “) เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ในที่นี้ มันได้แสดงให้เห็นนั้นว่าเหล่าสาวกพวกเขาไปตามลำพังยังที่เปลี่ยวโดยเรือ เมื่อลูกา 9:10ขก บอกว่า “และได้พาพวกเขา “ ซึ่งมันจริงๆแล้วนั้นหมายความว่าพระเยซูเจ้าได้พาพวกเขา (เหล่าสาวก) ออกไปจากผู้คนเพราะมีคนจำนวนมากติดตามพวกเขา

4). Luke 9:10b (“He withdrew by Himself into a city called Bethsaida”), which really means that the Lord Jesus separated from the disciples and went to Bethsaida.

4) ลูกา 9:10ข (“พระองค์แยกออกไปลำพังพระองค์เองเข้าเมืองที่เรียกว่าเบทไซดา “) ซึ่งจริงๆแล้วหมายความว่าพระเยซูเจ้าได้แยกจากเหล่าสาวกและได้ไปที่เบทไซดา

5). Mark 6:33 shows that there was a group of people who followed the disciples on foot to the desolate place.

5) มาระโก 6:33 แสดงให้เห็นว่าในที่นี้กลุ่มคนที่ได้ติดตามเหล่าสาวกทางเท้าไปยังที่เปลี่ยว

6). Luke 9:11 shows that a group of people followed the Lord Jesus to Bethsaida, where the Lord Jesus taught the people and healed their sick.

6) ลูกา 9:11 แสดงว่ากลุ่มคนที่ได้ติดตามพระเยซูเจ้าที่เบทไซดาที่เบทไซดาพระเยซู ที่ซึ่งพระเยซูเจ้าได้สอนคนพวกนี้และได้รักษาพวกเขาที่ป่วย

7). Matthew 14:13a shows that the Lord Jesus heard about John’s death. Matthew then starts to report on the events from this point in time.

7) มัทธิว 14:13ก แสดงว่าพระเยซูเจ้าได้ยินเกี่ยวกับการตายของยอห์น อลั้วมัทธิวเริ่มรายงานเหตุการณ์จากจุดของเวลานี้

8). Matthew 14:13b shows that after the Lord Jesus heard about John’s death, He left Bethsaida and went by boat to the solitary place where the disciples had gone before. A group of people followed the Lord Jesus on foot.

8) มัทธิว 14:13ข ได้แสดงนั้นว่าพระเยซูเจ้าได้ยินการตายของยอห์น พระองค์ได้ออกไปจากเบทไซดาและได้ไปโดยเรือยังที่เปลี่ยวที่ซึ่งเหล่าสาวกได้ไปก่อนนี้ กลุ่มคนที่ได้ติดตามพระเยซูเจ้าทางเท้า

9). **Mark 6:34** and **Matthew 14:14** occur at the same time, and they show that the Lord Jesus went ashore and saw a large group of people waiting: the group that followed the disciples and the group that followed the Lord Jesus.

9) **มาระโก 6:34** และ **มัทธิว 14:14** เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน และได้แสดงให้เห็นว่าพระเยซูเจ้าได้ขึ้นฝั่งและได้เห็นคนกลุ่มใหญ่รออยู่ กลุ่มคนที่ติดตามเหล่าสาวกและกลุ่มคนที่ติดตามพระเยซูเจ้า

10). **Luke 9:11** really compresses the events and refers to both places: Bethsaida and the shore place. It shows that people followed the Lord Jesus, and He taught the people and healed them. Notice that Bethsaida was close to the desolate place; the Lord Jesus did healing and teaching at both points, which are close to each other, space-wise and time-wise. Luke reports just about the teaching and healing up to this point.

10) **ลูกา 9:11** จริงๆแล้วรวบรวมเหตุการณ์และกล่าวถึงที่ทั้งสอง เบธไซดาและริมฝั่ง มันแสดงว่าประชาชนได้ติดตามพระเยซูเจ้า และพระองค์ได้สอนประชาชนและได้รักษาพวกเขา สิ่งเกตุว่าเบธไซดาอยู่ใกล้กับที่เปลี่ยว พระเยซูเจ้าได้รักษาและสอนทั้งสองที่ ซึ่งอยู่ใกล้กัน สถานที่และเวลา ลูกา รายงานเพียงการสอนและการรักษาถึงจุดนี้

11). **Mark 6:35, Matthew 14:15, Luke 9:12**. These verses show all three Gospels synchronized in time and space; they are all in the same spot, in the desolate place, in the evening before the Passover begins.

11) **มาระโก 6:35** **มัทธิว 14:15** **ลูกา 9:12** ข้อเขียนเหล่านี้ที่พระหนังสือทั้งสามได้ร่วมกันในเวลาและสถานที่ พวกเขาทั้งหมดอยู่ในที่เดียวกัน ในที่เปลี่ยว เป็นเวลาเย็นก่อนวันปัสกาเริ่มต้น

Part 2. (Mark 6:35-37, Matthew 14:15-16, Luke 9:12-13). The day had ended, and the people who stayed there needed provisions; now, it was the time when the Lord was concerned for the people who stayed around, not for the people who had already left. It was not easy to find people to help in the desolate area where they were.

ส่วนที่ 2 (มาระโก 6:35-37 มัทธิว 14:15-16 ลูกา 9:12-13) วันได้จบลง และประชาชนซึ่งยังอยู่ที่นั่นได้รับส่วนแบ่ง ขณะนี้ มันเป็นเวลาเมื่อพระเจ้าได้เป็นห่วงประชาชนที่อยู่รอบๆ ไม่ใช่ผู้ที่ได้จากไปแล้ว มันไม่เป็นการง่ายที่จะพบผู้คนที่ช่วยในที่เปลี่ยวที่พวกเขาได้อยู่

Continuing with the verses' time map, we can follow the events from all three Gospels.

ติดตามแผนที่ของข้อความและเวลา เราสามารถติดตามเหตุการณ์จากพระหนังสือทั้งสามเล่ม

1). **Mark 6:35-36, Matthew 14:15, Luke 9:12**. All these verses show that the day ended, and the disciples came to the Lord to ask Him to send the people away. Now we notice how the disciples thought; with the human mind thinking: the time is late, let the people go, and they can do something for themselves. But they did not think about the amount of people there and where they could go to find food and a place to lodge in this desolate place. The disciples were common men, and they thought that they, as humans, had limitations for this amount of people to provide for them; when they saw they could not do it themselves, they shipped them away, but the Lord thought of the people first. The Lord thought how they should be fed; the old and the young were in the Lord's concern; that was why the Lord told the disciples you feed them, to bring the disciples' minds back to themselves and think of their duty as well; as a disciple, you have a duty toward people.

1) **มาระโก 6:35-36** **มัทธิว 14:15** **ลูกา 9:12** ทั้งหมดนี้ทั้งหมดของข้อเขียนแสดงนั้นว่าวันได้จบลง และเหล่าสาวกได้มายังพระองค์เพื่อให้ส่งประชาชนไป ในที่นี้สังเกตว่าเหล่าสาวกคิดอย่างไร ด้วยความคิดของมนุษย์ เวลาสายแล้ว ให้ประชาชนไป และพวกเขาสามารถทำบางอย่างสำหรับพวกเขาเองด้วย แต่พวกเขาไม่ได้คิดเกี่ยวกับจำนวนของคนในที่นั้นและที่ใดที่พวกเขาสามารถจะไปทีใดเพื่อหาอาหารและที่พักในที่เปลี่ยวอย่างนี้ เหล่าสาวกเป็นคนธรรมดา และพวกเขาคิดอย่างนั้น อย่างมนุษย์ ได้มีข้อจำกัดสำหรับจำนวนคนในที่นี้ที่จะให้อาหารสำหรับพวกเขา เมื่อพวกเขาได้เห็นพวกเขาไม่สามารถทำมันได้โดยตัวพวกเขาเอง พวกเขาได้ส่งพวกเขาออกไป แต่พระเจ้าได้คิดถึงประชาชนแล้ว พระเจ้าได้คิดถึงวิธีที่จะให้

อาหารแก่พวกเขา คนแก่และเด็กได้อยู่ในความหวังของพระเจ้า นั่นคือทำไมพระเจ้าได้บอกเหล่าสาวกว่าพวกเขาให้ให้อาหารแก่พวกเขา เพื่อชักนำความคิดของเหล่าสาวกให้กลับมายังตัวพวกเขาเองและคิดถึงหน้าที่ของพวกเขาด้วยเช่นกัน เป็นสาวก คุณมีหน้าที่ต่อประชาชน

2). Mark 6:37a, Matthew 14:16, Luke 9:13a. All these portions of Scripture show that the Lord Jesus told His disciples that the people “have no need to go away” and the disciples should “give them to eat.”

2) มาระโก 6:37ก มัทธิว 14:16 ลูคา 9:13ก ในส่วนนี้ทั้งหมดของพระคำสอนแสดงให้เห็นว่าพระเยซูเจ้าได้บอกเหล่าสาวกของพระองค์นั้นว่าประชาชน “ไม่ต้องไป” และเหล่าสาวกควร “ให้บางอย่างแก่พวกเขากิน”

3). Mark 6:37b. This portion of the verse shows that the disciples were confused and believed that they needed to buy food for all these people. Before they knew how much food they had, they were concerned about how they would get food. The two hundred denarii was a significant amount of money for the disciples.

3) มาระโก 6:37ข ในส่วนนี้ของข้อเขียนได้แสดงเห็นว่าเหล่าสาวกได้มีความสับสนและได้เชื่อมั่นว่าพวกเขาต้องไปซื้ออาหารให้คนทั้งหมด ก่อนที่พวกเขาได้รู้ว่าพวกเขาซื้ออาหารมากเพียงใด พวกเขาได้มีความกังวลเกี่ยวกับว่าพวกเขาจะหาอาหารจากที่ใด เงิน 200 เดนารีได้เป็นจำนวนมากสำหรับเหล่าสาวก

When the Lord traveled with them, they did not carry money, and to buy food for that many people should not have been for them to think because they knew they didn't have money. Here, the disciples saw in a limited space. They only thought about what was in front of them; that amount of money none of them carried; it was a big amount for common men; the concern had come to the disciples. When the disciples saw this, they said about denarii to show that they did not have money to buy food and to remind the Lord that no disciple had money.

เมื่อพระเจ้าได้ออกเดินทางกับพวกเขา พวกเขาไม่ได้เอาเงินไปด้วย และไปซื้ออาหารสำหรับสำหรับคนจำนวนมากจะมั่วแต่เป็นสำหรับพวกเขาที่จะคิด เพราะพวกเขาเห็นว่าพวกเขาไม่มีเงิน ในที่นี้ เหล่าสาวกเห็นอย่างจำกัด พวกเขาได้คิดถึงเกี่ยวกับเพียงสิ่งที่อยู่ข้างหน้าของพวกเขาเท่านั้น เงินจำนวนนั้นในพวกเขาไม่มี มันเป็นเงินจำนวนมากสำหรับคนธรรมดา เหล่าสาวกได้มีความกังวล เมื่อเหล่าสาวกเห็นเช่นนี้ พวกเขาได้พูดเกี่ยวกับเดนารีเพื่อแสดงเห็นว่าพวกเขาไม่มีเงินที่จะซื้ออาหารและเพื่อบอกแก่พระเจ้านั้นว่าไม่มีพวกเขาคนใดที่มีเงิน

Part 3. (Mark 6:38, Matthew 14:17-18, Luke 9:13b). In this part, the Lord teaches the disciples not to worry, to use what they have to feed the people, and to bring all their problems to the Lord before worrying about anything.

ส่วนที่ 3 (มาระโก 6: 38 มัทธิว 14:17-18 ลูคา 9:13ข) ในส่วนนี้ พระเจ้าสอนเหล่าสาวกไม่ให้เป็นห่วง เพื่อใช้อะไรที่พวกเขามีเพื่อให้อาหารแก่ประชาชน และนำปัญหาทั้งหมดของพวกเขาไปยังพระเจ้าก่อนที่จะเป็นห่วงในสิ่งใด

The verses' time map for this part continues below:

แผนผังของเวลาในส่วนนี้ของข้อนี้เบื้องล่าง

1). Mark 6:38a. This portion of the verse shows that the Lord asked the disciples to go and see how many loaves of bread they had. The Lord also wanted them to think first about what they had in their hands and know what they had before worrying about what they didn't have; this is a teaching for the disciples.

1) มาระโก 6:38ก ในส่วนนี้ของข้อเขียนแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าได้ถามให้เหล่าสาวกเพื่อไปดูและมองว่ามีขนมปังกี่ที่พวกเขามี ด้วยกันพระเจ้าได้ต้องการให้พวกเขาคิดก่อนเกี่ยวกับว่าอะไรที่พวกเขามีอะไรบางอย่างอยู่ในมือจะรู้ว่าพวกเขาได้มีอะไรก่อนที่จะเป็นห่วงในสิ่งที่พวกเขาไม่มี ในที่นี้ได้สอนสำหรับเหล่าสาวก

2). Mark 6:38b, Matthew 14:17, Luke 14:13b. These portions of Scripture show that the disciples had only five loaves of bread and two fishes unless they would go to buy some more.

2) **มาระโก 6:38ข** **มัทธิว 14:17** **ลูกา 14:13ข** ในส่วนนี้ของพระคำสอนได้แสดงให้เห็นนั้นว่าเหล่าสาวกได้มีขนมปังเพียงห้าก้อนและปลาสองตัว นอกจากว่าพวกเขาจะไปซื้อเพิ่ม

3). **Matthew 14:18**. This verse shows that the Lord instructed the disciples to bring the food to Him. Now, the Lord wanted them to learn to whom they should look first when the troubles come and seek help from the Lord always; it doesn't matter what problem is, small or big, only One that they should look for and believe that the Lord can help them to solve the problem. Now, the Lord was teaching the disciples to bring all problems to the Lord, as all humans should do the same: bring all troubles to the Lord, don't carry them on your own; the Lord can carry them for all.

3) **มัทธิว 14: 18** ในข้อนี้ได้แสดงให้เห็นนั้นว่าพระเจ้าได้สั่งให้เหล่าสาวกนำอาหารมายังพระองค์ ในที่นี้ พระเจ้าได้ต้องการให้พวกเขาเรียนรู้ว่าใครที่พวกเขาควรจะมีปัญหามองหาเมื่อมีปัญหาและมาหาความช่วยเหลือจากพระเจ้าตลอดเวลา มันไม่สำคัญว่าจะมีปัญหาใด เล็กหรือใหญ่ มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่พวกเขาควรจะมีและเชื่อในพระเจ้าที่สามารถช่วยพวกเขาเพื่อแก้ปัญหา ในที่นี้ พระเจ้าสอนเหล่าสาวกให้นำปัญหาทุกอย่างมายังพระเจ้า มนุษย์ทุกคนควรทำเช่นเดียวกัน นำปัญหาทุกอย่างมายังพระเจ้า อย่าแบกไปด้วยตัวพวกเขาเอง พระเจ้าสามารถแบกเพื่อทุกคนได้

Part 4. (Mark 6:39-44, Matthew 14:19-21, Luke 9:14-17). Now it comes to the time the Lord shows His authority over all life and nature and, also, the Lord has shown the power on earth whom people can come and put trust in; the One that can give all to people, only One on earth that has that authority, and that is the Lord Jesus Christ. Also, the Lord has been giving faith in the human heart towards the Lord's mercy; from little small food, if people trust, the Lord can make them full again, not just full spiritually, but also the stomach can be full as well. (See also Comments Matthew 14:19-21).

ส่วนที่ 4 (มาระโก 6:39-44 **มัทธิว 14:19-21** **ลูกา 9:14-17**) ในที่นี้มันถึงเวลาที่พระเจ้าจะแสดงพระอำนาจของพระองค์เหนือชีวิตทั้งปวงและธรรมชาติ และด้วยกัน พระเจ้าได้แสดงอำนาจบนโลกซึ่งประชาชนสามารถมาและวางใจใน พระองค์หนึ่งเดียวผู้ซึ่งสามารถให้แก่ทุกคน มีเพียงพระองค์หนึ่งเดียวในโลกนั้นที่มีสิทธิอำนาจนั้น และนั่นคือพระเยซูคริสต์เจ้า ด้วยกัน พระเจ้าได้ให้ความเชื่อในใจของมนุษย์ต่อพระเมตตาของพระเจ้า จากอาหารจำนวนเล็กน้อย ถ้าประชาชนมีความศรัทธาเชื่อ พระเจ้าสามารถทำให้พวกเขาเต็มอีก ไม่ใช่เพียงเติมในวิญญาณโลกเท่านั้น แต่ด้วยกันทั้งยังสามารถเต็มด้วย (ด้วยกันมองความเห็นใน **มัทธิว 14:19-21**)

The verses' time map for this part continues below:

แผนที่ของเวลาเบื้องต้นสำหรับส่วนนี้:

1). **Mark 6:39-40**, **Matthew 14:19aa** (here 14:19aa means the first half part of the first half of verse 19; the first half of verse 19 would be noted as 19a and the second half as 19b), **Luke 9:14-15**. These verses show that the Lord “commanded them all” (not just the men, but all the people) to sit down “on the green grass,” and the people sat in groups of hundreds and fifties. **Q:** Why is green grass mentioned in this place? **A:** Because where they were here, it had green grass all over the area; in some other places, it may not be the same, but in this portion of Scripture where the Lord was, there was green grass everywhere.

1) **มาระโก 6:39-40** **มัทธิว 14:19ก** (ในที่นี้ 14:19ก หมายถึงครึ่งแรกของครึ่งแรกของข้อ 19 ในส่วนครึ่งแรกของข้อ 19ก ควรจะได้สังเกตว่า 19ก และส่วนครึ่งหลังคือ 19ข) **ลูกา 9:14-15** ในข้อนี้ได้แสดงให้เห็นนั้นว่าพระเจ้าได้ “สั่งพวกเขาทั้งหมด” (ไม่ใช่เพียงแต่ผู้ชาย แต่ประชาชนทั้งหมด) ให้นั่งลงบนหญ้าเขียว และประชาชนได้นั่งลงเป็นกลุ่มๆ ละร้อยและห้าสิบคน **คำถาม:** ทำไมจึงกล่าวถึงหญ้าเขียวในที่นี้? **คำตอบ:** เพราะในที่ที่พวกเขาอยู่ มีมันได้เต็มไปด้วยหญ้าเขียวทั่วเขต ในบางที่ มันอาจจะไม่เป็นเช่นเดียวกัน แต่ในส่วนนี้ของพระคำสอนที่พระเจ้าได้อยู่ ที่นี้ได้มีหญ้าเขียวทุกที่

2). **Mark 6:41**, **Matthew 14:19ab-19b** (here 14:19ab-19b means the second half part of the first half of verse 19 and the second part of the verse 19), **Luke 9:16**. These verses show that the Lord took the five loaves and the two fishes and looked up to heaven and said a blessing, then He broke the loaves and the fishes in pieces and gave them to the disciples, and “the

disciples to the multitudes.” The Lord broke the loaves and the fishes in small pieces, and these pieces became new loaves and fishes in the Lord’s hand (See Comments Matthew 14:19b).

2) **มาระโก 6:41 มัทธิว 14:19กข-19ข** (ในที่นี้ 14:19กข-19ข หมายถึงส่วนที่สองของส่วนครึ่งแรกของข้อ 19 และส่วนที่สองของข้อ 19) ลูกา 9:16 ในข้อนี้ได้แสดงนั้นว่าพระเจ้าได้ใช้ขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัวและได้มอขึ้นไปยังสวรรค์และได้กล่าวคำอวยพร แล้วพระองค์ได้หักขนมปังและปลาเป็นชิ้นๆ และให้พวกมันแก่เหล่าสาวก และ “เหล่าสาวกให้มันแก่ประชาชน” พระเจ้าได้หักขนมปังและปลาเป็นชิ้นเล็กๆ และชิ้นเหล่านี้ได้กลายเป็นก้อนใหม่และปลาในมือของพระเจ้า (มองความเห็นในมัทธิว 14:19ข)

But also remember now it was in human eyes, they have seen the food from little pieces turning to be loaves, confirming and strengthening the faith of multitudes that were sitting there. Everybody has seen a small amount of food the Lord had and multiplied it in front of their eyes. Now, the word would spread more that the Lord would give food as well to follow Him, and people would be talking and thinking at the same time about who was He that could do that; the word that God had come down has been confirmed among humans.

แต่ด้วยกับจำไว้ด้วยว่ามันคือในสายตาของมนุษย์ พวกเขาได้เห็นอาหารจากชิ้นเล็กๆกลายเป็นส่วนเต็ม เพิ่มความเชื่อมั่นและให้ความเข้มแข็งในความเชื่อของฝูงชนที่นั่นอยู่ ในที่นั้น ทุกคนได้เห็นอาหารจำนวนเล็กน้อยที่พระเจ้ามีและได้เพิ่มขึ้นต่อหน้าของพวกเขา ในขณะนี้ คำพูดจะได้กระจายไปมากนั้นว่าพระเจ้าจะให้อาหารด้วยเช่นกันเมื่อติดตามพระองค์ และประชาชนจะพูดและคิดในเวลาเดียวกันว่าพระองค์คือใครจึงสามารถทำสิ่งนี้ได้ คำกล่าวนั้นว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของได้เป็นที่ยืนยันในหมู่มนุษย์

3). **Mark 6:42-43, Matthew 14:20, Luke 9:17.** These verses tell that the people ate until they were filled (See Comments Matthew 14:20), and there were twelve baskets full of broken pieces of bread and fish that were collected. Now also, we have seen the mercy of the Lord; He fed them until they were full, and no one was left to be hungry. The Lord has clearly shown the power of the multiplication of food. People will never be lacking as long as they listen and obey; the food for the body the Lord can provide, but think about the food for the inner soul that only the Lord can give in the whole universe; no one else can satisfy the soul.

3) **มาระโก 6:42-43 มัทธิว 14:20 ลูกา 9:17** ในข้อนี้ได้บอกนั้นว่าประชาชนได้กินจนพวกเขาพอใจ (มองความเห็นในมัทธิว 14:20) และที่นั่นมีสิบสองตะกร้าเต็มไปด้วยชิ้นส่วนของขนมปังและปลาที่ได้เก็บ ในที่นี้ด้วยกับ เราได้เห็นพระเมตตาของพระเจ้า พระองค์ได้ให้อาหารพวกเขาจนกระทั่งพวกเขาก็อิ่ม และไม่มีใครยังคงหิวอาหาร พระเจ้าได้แสดงชัดเจนถึงอำนาจในการเพิ่มอาหาร ประชาชนจะไม่มีใครขาดตลอดเวลาที่พวกเขาฟังและมีความเชื่อ อาหารสำหรับร่างกายพระเจ้าสามารถให้ได้ แต่คิดถึงอาหารสำหรับภายในวิญญาณที่มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้ได้ทั้งจักรวาล ไม่มีใครอื่นสามารถสนองความต้องการทางจิตใจได้

4). **Mark 6:44, Matthew 14:21, Luke 9:14a.** These verses show that there were about five thousand men besides women and children who were fed by the Lord.

4) **มาระโก 6:44 มัทธิว 14:21 ลูกา 9:14ก** ในข้อนี้แสดงว่ามีผู้ชายประมาณห้าพันคนนอกเหนือจากนั้นมีผู้หญิงและเด็กนั้นที่ได้รับอาหารโดยพระเจ้า

5). **John 6:1-15.** In John’s message itself, it clearly states that the Lord Jesus went from the Sea of Galilee side, where the first feeding took place (as shown above), to the Tiberias side, where the second feeding would take place. The events described in John 6:1-15 took place after Mark 6:44; this shows a gap of more than a day between Mark 6:44 and Mark 6:45. In many places in the Bible, between verses, there is a gap of time, but people choose to ignore this. The Gospels are written in a spiritual (i.e., Holy Spirit-dictated) order, not necessarily a chronological order.

5) **ยอห์น 6:1-15** ในข่าวที่ยอห์นประกาศมันเอง มันได้บอกชัดว่า พระเยซูเจ้าได้ไปจากทะเลของกาลิลี ในที่มีการให้อาหารครั้งแรกเกิดขึ้น (ดังที่ได้บอกไว้ก่อนหน้านั้น) ที่ไทเบเรีย ซึ่งการให้อาหารครั้งที่สองเกิดขึ้น เหตุการณ์นี้ได้มีอธิบายในยอห์น 6:1-15 ซึ่งได้เกิดขึ้นในภายหลังจากมาระโก 6:44 ส่วนนี้ได้แสดงถึงช่วงว่างของเวลามากกว่าหนึ่งวันระหว่างมาระโก 6:44 ถึงมาระโก 6:45 ในหลายที่ในพระคัมภีร์ ระหว่างข้อ นี้มีช่วงว่างมากกว่า

หนึ่งวัน แต่คนเลือกที่จะไม่สนใจในสิ่งนี้พระคัมภีร์ได้เขียนในจิตวิญญาณ (ตัวอย่างเช่น พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงบอก ไม่จำเป็นต้องเป็นลำดับตามเวลา)

In this comparison analysis, we can see that the Gospel of Mark shows more details, but even what they don't have in some Gospels, all Gospels connect, and even missing some information, none are against each other; in the end, there will still be the same meaning.

ในการเปรียบเทียบนี้ เราสามารถเห็นนั้นว่าหนังสือของมาระโกได้ให้รายละเอียดมาก แต่ถึงแม้ว่าบางสิ่งที่ไม่ได้ให้ในหนังสือบางเล่ม หนังสือทุกเล่มติดต่อกัน และแม้ว่าจะไม่มีรายละเอียดบางอย่าง ไม่มีต่อต้านกันและกัน ในจุดจบ พวกเขายังคงมีความหมายเดียวกัน

45 And straightaway He compelled His disciples to enter into the boat, and to go before to the other side, to Bethsaida, while He should dismiss the multitude.

45 และในทันใด พระองค์ ได้สั่งให้เหล่าสาวก ของพระองค์ ลงเรือ และไปก่อนยังอีกฝั่งไปถึงเบทไซดา ในขณะที่ พระองค์ จะได้ส่งประชาชนไป

46 And having taken leave of them, He departed into the mountain to pray.

46 และหลังจากนั้นได้แยกไปจากพวกเขา พระองค์ ได้แยกไปบนภูเขาเพื่อสวดภาวนา

47 And evening having come, the boat was in the midst of the sea, and He alone on the land.

47 และเมื่อตกเย็น เรืออยู่กลางทะเล และ พระองค์ อยู่ตามลำพังบนบก

48 And He saw them distressed in the rowing, for the wind was contrary to them. About the fourth watch of the night He comes to them, walking on the sea, and He would have passed by them.

48 และ พระองค์ เห็นพวกเขาได้มีความลำบากในการพายเรือ เพราะลมได้พัดทวนพวกเขา ประมาณตีสาม พระองค์ มายังพวกเขา เดินบนทะเล และ พระองค์ จะผ่านพวกเขาเลยไป

49 And having seen Him walking on the sea, they thought that it is a ghost, and cried out;

49 และเมื่อพวกเขาเห็น พระองค์ เดินบนทะเล พวกเขาได้คิดนั้นว่ามันเป็นผี และได้ร้องออกมา

50 for they all saw Him, and were troubled. And straightaway He spoke with them, and says to them, Take courage: it is I; fear not.

50 เพราะพวกเขาได้เห็น พระองค์ และได้มีความกลัว และในทันใด พระองค์ พูดกับพวกเขา และพูดกับพวกเขาว่า ทำใจดีไว้ มันคือ เรายุ่อย่างกลัว

51 And He went up to them into the boat, and the wind ceased, and they were greatly in abundance amazed in themselves;

51 และ พระองค์ ได้ขึ้นไปบนเรือกับพวกเขา และลมได้หยุด และในพวกเขาเองแปลกใจเป็นอันมาก

52 for they did not understand concerning the loaves, but their heart had been hardened.

52 เพราะพวกเขายังไม่เข้าใจเรื่องขนมปัง แต่ใจของพวกเขาได้แข็งกระด้าง

Comments Mark 6: 45-52. See Comments Matthew 14:22-32, and Comments John 6:15-21.

Q: Are the events describing the Lord Jesus' walking on the water telling the same story in all three Gospels (Mark, Matthew, and John)? **A:** All three Gospels describe one and the same event, with some little differences, but each difference is for a purpose; however, none of the Gospels are against each other. For comments on this passage of Scripture, see Comments Matthew 14:22-32.

ความเห็น มาระโก 6:45-52 มองความเห็นในมัทธิว 14:22-32 และความเห็นยอห์น 6:15-21

คำถาม: เหตุการณ์ที่อธิบายว่าพระเยซูเจ้าเดินบนน้ำบอกเรื่องเดียวกันในพระหนังสือทั้งสามเล่ม (มาระโก มัทธิว และยอห์น)? คำตอบ: พระหนังสือทั้งสามเล่มอธิบายเรื่องเดียวกันและในเหตุการณ์เดียวกัน ด้วยส่วนแตกต่างเล็กน้อย แต่ความแตกต่างแต่ละอย่างมีจุดประสงค์ อย่างไรก็ตาม ไม่มีพระหนังสือใดที่ต่อต้านกันและกัน สำหรับความเห็นในข้อนี้ของพระคำเขียน มองความเห็นในมัทธิว 14:22-32

In Mark 6:48, we have an addition saying, “and He would have passed by them.” Here in this place, the Lord wants to strengthen their faith. What the eyes have seen, the heart must

accept it, and the mind also has to acknowledge it. All must come to the conclusion that they are walking with the Lord; maybe a different situation, but still the same Lord, the Lord of the land and the Lord of the water, still only One Lord over all: over life and nature, One Lord over all. Notice the three ways humans are created; now, the details of three ways, pay attention to it: eyes see, the heart accepts, the mind acknowledges; they see the Lord walking on the water, they accept it in their hearts that He is God and then they praise Him as the Lord. For the disciples themselves, the fear covered everything; how would another human be? They wouldn't be better than them.

ในมาระโก 6:48 เขามีข้อเพิ่มเติมกล่าวว่า "และพระองค์ได้ดำเนินตั้งจะเลยเขาไป" ในที่นี้ พระเจ้าต้องการเพิ่มความเชื่อของพวกเขา อะไรที่ตาเห็นใจจะต้องยอมรับมัน และความคิดด้วยกันจะมีความรู้มัน ทุกอย่างต้องมายังจุดสรุปนั้นด้วยว่าพวกเขาเดินร่วมกับพระเจ้า บางครั้งอาจจะแตกต่างเหตุการณ์ แต่ยังคงเป็นพระเจ้าองค์เดียวกัน พระเจ้าของแผ่นดินและพระเจ้าของน้ำ ยังคงเป็นเพียงพระเจ้าองค์เดียวเหนือทุกสิ่ง เหนือชีวิตและธรรมชาติ พระเจ้าองค์เดียวเหนือทุกอย่าง สังเกตสามวิธีที่มนุษย์ได้ถูกสร้างขึ้น ในที่นี้ รายละเอียดสามอย่าง ให้ความสนใจต่อมัน ตาเห็น ใจยอมรับ ความคิดได้ความรู้ พวกเขาเห็นพระเจ้าเดินบนน้ำ พวกเขาได้ยอมรับในใจของพวกเขาว่าพระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าและแล้วพวกเขาบูชาพระองค์ตั้งเป็นพระผู้เป็นเจ้า สำหรับเหล่าสาวกเอง ความกลัวได้ครอบคลุมทุกอย่าง แล้วมนุษย์อื่น ๆ จะเป็นอย่างไร? พวกเขาจะไม่ดีไปกว่าพวกเขา

Verse 52 is an addition in Mark. The disciples were seeing miracles but still didn't understand what it meant when the Lord made miracles for them. All miracles for the disciples were mainly to strengthen their faith so they could walk through troubles. All disciples' faith was challenged later, and watching the Lord make miracles would help them when the time came to face the challenge of themselves. These miracles are for them and all humans as well; come and read the Word and see what the Lord has done.

คำกล่าวที่ 52 ข้อเพิ่มเติมในมาระโก เหล่าสาวกเห็นสิ่งวิเศษแต่ยังไม่เข้าใจว่ามันมีหมายความว่าอะไรเมื่อพระองค์ทำปาฏิหาริย์ให้พวกเขาเห็น สิ่งปาฏิหาริย์ทั้งหมดเพื่อเหล่าสาวกส่วนใหญ่เพื่อเพิ่มพูนศรัทธาของพวกเขาเพื่อสามารถเดินสู่ปัญหา ความเชื่อของเหล่าสาวกทั้งหลายจะถูกทดลองในภายหลัง และเฝ้ามองพระเจ้าทำปาฏิหาริย์จะช่วยพวกเขาเมื่อเวลาที่พวกเขาเองจะเผชิญปัญหาของพวกเขาเอง ปาฏิหาริย์เหล่านี้สำหรับพวกเขาและมนุษย์ทั้งหมดเช่นกัน มาและอ่านพระคำสอนและเห็นสิ่งที่พระเจ้าได้ทำ

⁵³ And **having passed** over to the land, they came **to** Gennesaret and **drew** to shore.

⁵³ และเมื่อได้ข้ามไป พวกเขาได้มาถึงเมืองเณซารีทและได้ขึ้นฝั่ง

⁵⁴ And they **having** come out of the boat, **straightaway** **having recognized Him**,

⁵⁴ และพวกเขาออกจากเรือ ในทันใดประชาชนได้รู้จัก **พระองค์**

⁵⁵ **they** ran round about **all** that region, and **they** began to carry about on **the mats** those **being** sick, to wherever they heard **that He is**.

⁵⁵ พวกเขาออกไปโดยรอบเขตแดน และพวกเขาเริ่มแบกเตียงที่คนป่วยอยู่มาอยู่ที่ ที่พวกเขาได้ยินนั้นว่า **พระองค์** อยู่

⁵⁶ And **wherever He** entered, into villages, or into cities, or into the country, they laid the sick in the marketplaces, and **begged Him** that they might touch **only** the border of **His** outer garment; and as many as touched **Him** were made whole.

⁵⁶ และในที่ที่ **พระองค์** ได้เข้าไปในหมู่บ้าน หรือในเมือง หรือในชนบท พวกเขาได้วางคนป่วยในตลาด และได้อ้อนวอน **พระองค์** นั้นว่าพวกเขาขอแตะเพียงชายเสื้อของ **พระองค์** และหลายคนก็ได้แตะ **พระองค์** ได้รับการรักษาเป็นปกติ

Comments Mark 6: 53-56. For this portion of Scripture see Comments Matthew 14:34-36.

ความเห็น มาระโก 6:53-56 สำหรับส่วนนี้ของคำสอนมองความเห็นใน มัทธิว 14:34-36

Life and Faith Applications. 1) Use what the Lord has given to you, be pleased in everything, give thanks to the Lord, and don't look for what other people have. If you look at what other people have, greed might come. As the disciples have gone out into the world with little, in the same way, use what the Lord is giving you and be pleased; what the Lord has given to others is not important to you. 2) Don't fall into the same error and

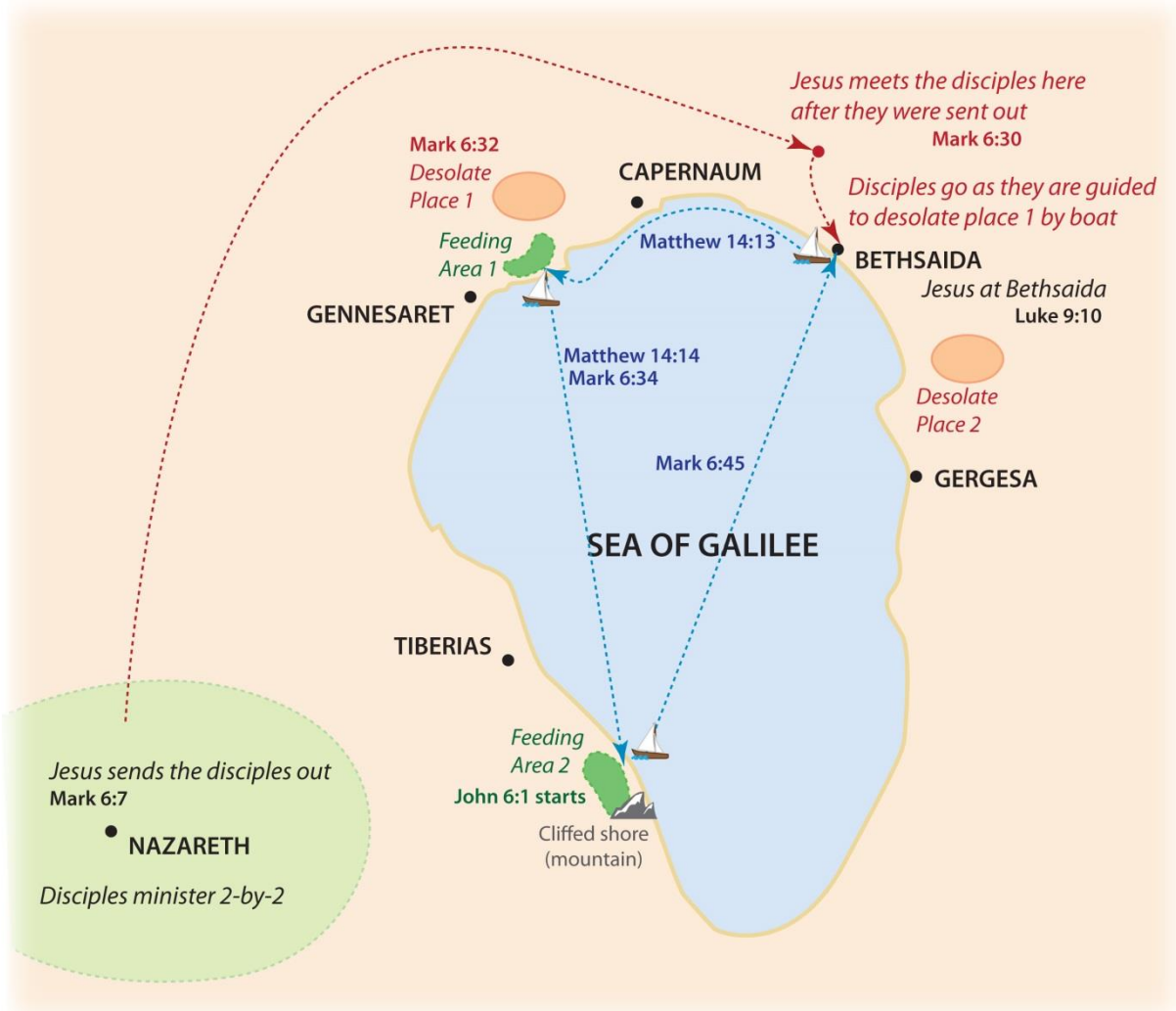
judgment when you read the Bible as the people in Nazareth did and rejected the Lord; separate between the Lord and His earthly family. 3) The Lord walked on the water, and the disciples have seen this, but the rest of humans should believe what is written in the Bible; for us, it comes to using blind faith and believing the miracles that are written in the Bible.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ใช้สิ่งที่พระเจ้าได้ให้คุณ มีความพอใจในสิ่งนั้น กราบขอบพระคุณพระเจ้า และอย่ามองว่าคนอื่นมีอะไร ถ้าคุณมองว่าคนอื่นมีอะไรความโลภจะมา ดั่งเหล่าสาวกได้ออกไปในโลกด้วยสิ่งเล็กน้อย เช่นเดียวกัน ใช้สิ่งที่พระเจ้าให้แก่คุณและมีความพอใจ สิ่งที่พระเจ้าได้ให้ต่อผู้อื่นไม่สำคัญต่อคุณ 2) อย่าตกลงไปในความผิดและการตัดสินใจเดียวกันเมื่อคุณอ่านพระคัมภีร์เหมือนประชาชนในนาซาเร็ธได้ทำ และไม่ยอมรับพระเจ้า แยกระหว่างพระเจ้าและครอบครัวทางโลกของพระองค์ 3) พระเจ้าได้เดินบนน้ำ และเหล่าสาวกได้เห็นสิ่งนี้ แต่มนุษย์ที่เหลือควรเชื่อว่าสิ่งใดได้เขียนในพระคัมภีร์ สำหรับเรา มันมาถึงความเชื่อแบบตาบอดและเชื่อสิ่งปาฏิหาริย์นั้นที่ได้เขียนในพระคัมภีร์

SEE TRAVEL MAP ASSOCIATED WITH THIS CHAPTER (ON NEXT PAGE)

มองแผนที่การเดินทางเกี่ยวข้องกับบทนี้ (ในหน้าต่อไป)

Map of Jesus' Travels

Note 1: After the first feeding, we don't know where the disciples go and how, but we know that they meet the Lord on the mountain as per John 6:2

Note 2: After the second feeding, the disciples cross to Bethsaida as per Mark 6:45

This travel map also reflects the following Bible passages:

- Jesus at Nazareth, where He is rejected (Mark 6:1-5)
- Jesus goes to the surrounding villages (Mark 6:6)
- Jesus sends the disciples 2-by-2 (Mark 6:7-13)